

en større Grad af Klarhed, inden man med nogen egenlig Virksomhed kan lade det træde istedenfor den almindelige Vaccination. Naar Sagen staar saaledes, mener jeg, at vi meget ere opfordrede til at tage i Betragtning, hvorvidt det vilde være Noget, som vi her vilde kunne tage os paa, saaledes at det kunde have nogen Betydning, og navnlig saaledes, at vi skulde kunne paalægge vedkommende Vaccinationsinstitut at forsyne enhver Læge eller Forældre eller Andre her i Landet, som forlangte det, med virkelig dyrisk Lymfe. Thi Sagen er den, mine Herrer, at et saadant Foretagende er et Foretagende, som man ikke kan gjøre med ringe Uleilighed, Betsøstning eller Anstalt. Man maatte jo, naar man skulde holde den dyriske Lymfe vedlige, anskaffe sig Kreaturer dertil, og disse Kreaturer maatte man kunne bringe paa Stald og fodre og røgte, og dernæst maatte man, naar man havde indpodet dem, og naar Lymfen var slaaet an, anskaffe sig andre og sætte dem i deres Sted, sælge de foregaaende, købe nye og saaledes stadig gaa videre frem og holde for Statens Regning et eller andet Sted et vist Antal Kreaturer tilstede og derigjennem fortsætte den hele Bevaring af Lymfe. Skulde dette ske saaledes, at man derved kunde efterkomme enhver Fordring af dem, der maatte have isinde at anvende denne Lymfe, maatte dette ske i et ingenlunde ubetydeligt Omfang, saa at jeg antager, at, dersom det ærede Medlems Tanke skulde gennemføres, vilde det blive en meget betydelig og kostbar Foranstaltning, som man derved vilde tilvejebringe. Nu siger jeg, at Vaccinationen er en saa umaadelig vigtig Foranstaltning, at man ingenlunde kunde sige, at en saadan Betsøstning vilde være spildt, dersom man derigjennem havde nogenlunde Garanti for, at man opnaaede noget Bedre end det, man har. Men, mine Herrer, det er dette, som jeg tror, at der er megen Tvivl om. Jeg kan i det Mindste anføre, at ikke saa faa af de Indpodninger, som ere foretagne med en saadan dyrisk Lymfe, have viist sig at være mindre gode end dem, man har faaet ved Lymfe, der er gaaet fra Arm til Arm. Der er flere Gange her i Landet gjort Forsøg ikke med Lymfe, der er udbiffet her i Landet, men

med Lymfe, som var indforskreven andetsteds fra, hvor man har haft deraf, og det har viist sig ved Forsøgene, at Lymfen ikke har været saa god og saa kraftig og ikke holdt sig saa godt som den, der hos os skrives sig fra ældre Tid, og som er forplantet fra Arm til Arm. Derfor anser jeg det for en meget usikker Ting, som man vil opnaa derved, og jeg tror, at det vil være rigtigst, at vi indtil Videre i den Henseende blive paa Experimentets Standpunkt. Skulde det ærede Thing ønske, at der i den Henseende ogsaa bliver anstillet Forsøg her i Landet foruden dem, der anstilles i andre Lande, vil der jo være Leilighed til at drøfte denne Sag ved Finantsloven; der kan man yde Midler til, at Forsøg gjøres, men inden man optager, hvad der endnu kun bør være Forsøg, som en fuldfærdig Foranstaltning, der bør træde ind i Rækken af de Foranstaltninger, vi anvende for at forebygge Udbredelse af Kopperne, tror jeg nok, at der maa være tilvejebragt en hel Del større Klarhed og Sikkerhed i denne Sag, end der for Diebliffet er tilstede.

Justitsministeren: Efter de udførlige Forhandlinger, der have fundet Sted om denne Sag, dels tidligere, dels ved dens første Behandling, og dels endelig ved nærværende 2den Behandling, tør jeg vel antage, at de fleste Spørgsmaal ere saaledes klarede for Thingets Medlemmer, at det vil findes naturligt, at jeg mere søger i Korthed at gjøre Rede for min Stilling til de forskellige Forslag, end at jeg, forsaavidt ikke særlig Anledning dertil yderligere maatte gives, skulde paatage mig med nogen udførligere Begrundelse at forklare den Stilling, jeg tror, at maatte indtage. Det vil erindres, at dette Forslag ikke oprindeligt er fremkommet fra Justitsministeriet, men at Anledningen dertil paa et tidligere Trin netop er givet i Rigsdagen selv. Omstændigheden om Forandringen udgik oprindeligt, om jeg saa maa sige, fra en formel Betragtning, nemlig den, at det efter det mere luttrede Begreb om Forholdet mellem Stat og Kirke vistnok maatte anses for at være mindre hensigtsmæssigt, at Konfirmationsinstitutet benyttedes som et Middel til at paase Vaccinationslovgivningens Overholdelse. Dette